

Møteinnkalling

Utvalg:	Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra
Møtested:	Stabbursnes naturhus
Dato:	12.03.2015
Tidspunkt:	10:00 – 15.00

Ved eventuelt forfall er representantene selv ansvarlige for å gi vararepresentanten beskjed om å delta på møtet.

Nasjonalparkforvalter er tilgjengelig på telefon 78 95 03 77 / 409 12 470 eller e-post fmfikasa@fylkesmannen.no.

Saksliste

Utvalgs-saksnr.	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr.
ST 1/2015	Registrering av deltakere, beslutningsdyktighet		
ST 2/2015	Godkjenning av innkalling og saksliste		
ST 3/2015	Valg av underskrivere		
RS 1/2015	Orienteringer		
ST 4/2015	Søknad om dispensasjon til kjøring med snøskuter til gamle		2015/201
ST 5/2015	Søknad om dispensasjon til kjøring med snøskuter til gamle – Porsanger kommune		2015/811
ST 6/2015	Høring – Revidering av vedtekter for nasjonalparkstyret og stillingsbeskrivelse for forvalter		2015/702
ST 7/2015	Søknad om dispensasjon til kjøring med snøskuter - NINA		2015/707
ST 8/2015	Søknad om dispensasjon til kjøring med snøskuter – NRK Natur		2015/726
ST 9/2015	Behandling av klage - Redskapsbod		2013/3657

- Forvalter informerer om administrativt møte den 9. februar: Lakselv Hotell
- Forvalter informerer om administrativt møte den 10 februar:
Bestandsplanmøte for Elg i Porsanger, FEFO
- Søknad om dispensasjon til oppføring av Bastingammen er sendt til:
 - Finnmark Fylkeskommune
 - Finnmarkseiendommen
 - Sametinget
Mottatt befaringsvarsel og innspill til melding om vedtak fattet av Stabbursdalen nasjonalparkstyre fra Sametinget
- Forvaltningsplanen
 - Flere innspill fra forvalter før innsending av forvaltningsplanen til Miljødirektoratet for faglig gjennomgang

Orientering om vedtak:

Alle vedtak er lagt ut på www.miljovedtak.no.

Nasjonalparkforvalter fattet vedtak med delegert myndighet den 26.01.2015 og gav dispensasjon til OffroadFinnmark om gjennomføring av sykkelritt 29. juli 2015:

SØKNAD OM DISPENSASJON TIL SYKKELRITT GJENNOM STABBURSDALEN NASJONALPARK - OFFROADFINNMARK 2015

Med hjemmel i verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark § 3 punkt 5.3 gis Offroadfinnmark dispensasjon til å gjennomføre ét sykkelritt på omsøkt trasé den 29. juli 2015 med følgende vilkår:

- Sykkelrittet skal ikke medføre skade, slitasje, forsøpling eller forurensing av naturmiljøet.
- All ferdsel skal skje hensynsfullt og dyrelivet, herunder reinsdyr, skal ikke forstyrres unødvendig.
- Det er ikke tillat å benytte motorisert kjøretøy under eller i sammenheng med sykkelrittet.
- All sykling må foregå på den omsøkte kartfestede trasé.
- Tillatelsen til gjennomføring av sykkelrittet gjelder for 40 deltakere for dato: 29. juli 2015.
- Offroadfinnmark må være i dialog med reindriften og kontakte de en uke i forkant av rittet, og etter gjennomføring av rittet. I all hovedsak berører traseen Láhtin-siida:
 - Láhtin-siida v/Anna Ravna Gaup: tlf. 418 55 018

Nasjonalparkforvalter fattet vedtak med delegert myndighet den 30.01.2015 og gav dispensasjon til kjøring med snøskuter til privat hytte, Harald Falch:

Vedtak Med hjemmel i verneforskriften § 3 punkt 6.3 avsnitt fem gis Harald Falch og Bård Harald Falch tillatelse til maksimalt seks – 6 – turer med snøscooter til privat hytte med gnr/bnr/fnr 13/1/13 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune.

Tillatelsen gjelder fra 21.03.2015 til 04.05.2015.

Angående tillatelsen gjelder følgende:

- Tillatelsen gjelder for kjøring fra nasjonalparkgrensa ved Ruhkkojávri og frem til privat hytte gnr/bnr/fnr 13/1/13 i Stabbursdalen nasjonalpark
- Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann.
- En tur gjelder for et kjøretøy. To kjøretøy i følge teller som to turer.
- Tillatelsen gjelder for transport av utstyr og bagasje.
- Vedlagt kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut.
- Tillatelsen skal medbringes under kjøring.
- Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyre).
- All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Dyrelivet, herunder reinflokker, i området skal ikke forstyrres unødig.
- Kjøringen til og fra hytta skal skje langs trasé som er inntegnet på vedlagt kart fra søknaden.
- Tillatelse etter motorferdselloven skal være innhentet fra Porsanger kommune etter motorferdselloven.

Arkivsaksnr: 2015/201-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 13.02.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	ST 4/2015	12.03.2015

Søknad om dispensasjon til kjøring med snøskuter til gamle - Bjørn B. Karlsen

Forvalters innstilling

Med hjemmel i verneforskriften § 3 punkt 6.3 avsnitt fem gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre Bjørn B. Karlsen dispensasjon til maksimalt tre – 3 – turer med snøscooter til gamle med byggid. 192843383 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune.

Dispensasjonen gjelder fra 12.03.2015 til 19.04.2015.

Dispensasjonen er gitt med følgende vilkår:

- Tillatelsen gjelder for kjøring frem til gamle med byggid. 192843383 i Stabbursdalen nasjonalpark.
- Kjøringen til og fra gammen skal skje langs trasé som er inntegnet på vedlagt kart fra søknaden.
- Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann.
- En tur gjelder for et kjøretøy. To kjøretøy i følge teller som to turer.
- Tillatelsen gjelder for transport av materiale, utstyr og bagasje.
- Vedlagt kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut.
- Tillatelsen skal medbringes under kjøring.
- Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyre).
- All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Dyrelivet, herunder reinflokker, i området skal ikke forstyrres unødige.
- Tillatelse etter motorferdselloven skal være innhentet fra Porsanger kommune etter motorferdselloven.

Kjøreseddel 2015 – Sak 2015/201

Kjøreseddelen er **kun** gyldig sammen med nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.

Det skal brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk.

	Dato	Signatur
1. tur		
2. tur		
3. tur		

Saksopplysninger

Bjørn B. Karlsen søker om dispensasjon til motorferdsel til gamle i Stabbursdalen nasjonalpark. Han søker om 3 turer i perioden 5. februar til 4. mai 2015. Han søker også for samme periode for 4 år fremover. Transporten gjelder materiell, utstyr og bagasje. Han har lagt ved kart om ønsket kjøretrasé, som han har laget i samsvar med anbefalinger fra SNO Lakselv (se vedlegg). Gammen har koordinat Eu ref. 89, sone 35 x = 7777435 y = 395950.

Regelverk

Verneformålet med Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Motorferdsel er etter motorferdselloven beskrevet som bruk av kjøretøy (bil, traktor, motorsykkel, beltebil, snøscooter o.l.) og båt eller annet flytende eller svevende fartøy drevet med motor, samt landing og start med motordrevet luftfartøy. Av vernebestemmelsene for Stabbursdalen nasjonalpark (jf. punkt 6.1 og 6.3) framgår det at er forbudt i nasjonalparken. I § 3 punkt 6.2 gis det en del direkte unntak fra dette forbudet, mens § 3 punkt 6.3 åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon til noe motorferdsel. Skuterkjøring som Bjørn B. Karlsen søker om kommer ikke inn under noen av disse bestemmelsene fordi motorferdsel til gamle står ikke nevnt i vernebestemmelsene som et tilfelle nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til. Transport til gamle står ikke nevnt i vernebestemmelsene som et tilfelle nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til. En eventuell tillatelse til snøskuterkjøring i Stabbursdalen nasjonalpark kan i dette tilfelle kun gis med hjemmel i naturmangfoldloven

(nml) § 48, dersom det ikke strider mot vernets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

I rundskriv fra Direktoratet for naturforvaltning "Forvaltning av verneforskrifter", revidert februar 2010, redegjøres det for hvordan nml. § 48 i skal forstås. Her fremgår det at bestemmelsen gjelder *særlige tilfeller*. Dette skal være bagatellmessige inngrep eller forbigående forstyrrelser. Siktemålet er at verneforskriften ikke uthules gjennom omfattende dispensasjonspraksis.

Naturmangfoldlovens prinsipper for offentlig beslutningstaking

Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i nml. §§ 8 – 12 er vurdert, jf. nml. § 7. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jf. nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. nml. § 10. Tiltakshaver skal dekke kostnadene ved miljøforringelse, jf. nml. § 11. Nml. § 12 omhandler miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Vurdering

Historisk sett har gammer blitt brukt på forskjellig vis alt etter gammens geografiske plassering. Gammer i utmarka var i utgangspunktet ment for folk på vandring gjennom ødemarksområder med behov for enkle overnattingsmuligheter. I uminnelige tider har det vært bygd gammer av stedegent materiale i områder benyttet til jakt, fiske og bærplukking og i forbindelse med reindrift. Enhver person kunne søke ly fra dårlig vær i gammer, som ikke ble holdt avlåst. Dette økte sikkerheten ved ferdsel i fjellene. Disse gammene var byggverk som gled godt inn i terrenget, og om de gikk ut av bruk, ble de gradvis brutt ned og gikk tilbake til naturen. Gammene var en viktig del av økonomien hos den enkelte familie og viktig for utnyttelsen av naturressursene. Mange har et sterkt forhold til gammetradisjonen, og ønsker å ha mulighet til å føre opp gammer i sine utmarksområder. Gammer har tidligere blitt satt opp uten offentlig søknad, registrering eller godkjenning, og har dermed ikke hatt et punktfeste eller et juridisk eierforhold. Gammer har vært åpen for allmennheten, selv om den enkelte gamma ofte har en mer eller mindre fast gruppe av brukere. I Finnmark er det en rekke spredtliggende åpne gammer i utmarka. De fleste av disse ble satt opp lenge før det ble vanlig med terrengkjøretøyer. I nyere tid har gammer vært benyttet av allmennheten i forbindelse med friluftsliv og rekreasjon. Gammer anses som et utmarksbygg, og ikke som et fritidsbygg.

Verneforskriften slår fast at motorisert trafikk til lands og til vanns, herunder lavtflyging under 300 meter og landing med luftfartøy er forbudt. Det er ikke gitt noen unntak i forskriften for å tillate motorferdsel til omsøkte formål, og saken må derfor behandles etter naturmangfoldloven § 48 første ledd, første alternativ, hvor det heter at det kan gjøres unntak fra et vernevedtak dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Tiltaket kommer ikke inn under alternativene sikkerhetssyn eller vesentlig samfunnsmessig betydning. Bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Vilåret om at *tiltaket ikke skal påvirke verneverdiene nevneverdig* og at *tiltaket ikke må stride mot vernevedtakets formål* innebærer at dispensasjonsadgangen er snever. Siktemålet

er at verneforskriften ikke uthules gjennom omfattende dispensasjonspraksis. Bestemmelsen streng og det skal foreligge særlige behov ved dispensasjon til motorferdsel. Begge vilkårene må være oppfylt dersom det skal kunne gis dispensasjon. Hvis vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt vil det bero på en skjønnsmessig og konkret vurdering om dispensasjonen bør gis.

Verneformålet er å unngå uønsket og økt motorisert trafikk inn i fjerntliggende og viktige vilt- og utmarksområder. Stabbursdalen nasjonalpark er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Dyrelivet er freda mot unødvendig forstyrrelse av alle slag, jf. nml. §§ 9 og 10. Det kan oppstå tilfeller hvor også lovlig ferdsel kan være til skade for viltet, vegetasjon eller kulturminner. Ferdsel skal ikke være til hinder for en eventuell oppbygging eller reetablering av sårbare arter. I følge nml. § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt. Man må derfor ta vare på artenes økologiske funksjonsområder. Det generelle motorferdselsforbudet er innført for å skjerme dyre-, plantelivet, tamrein og terrenget for forstyrrelser og kjøreskader. For at forbudet skal ha sin tilsluttede virkning er det viktig at dette håndheves restriktivt.

Et av verneformålene til Stabbursdalen nasjonalpark er at området ikke skal utsettes for tekniske inngrep eller endringer i landskapet. Arealene i nasjonalparken skal beskyttes mot inngrep som i ettertid kan vise seg å være uheldige. Virkninger av tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastning økosystemet vil bli utsatt for, jf. § 10. I Prp. 1S (2010-2011) fra Miljøverndepartementet går det klart frem at inngrepsfrie naturområder som er igjen, skal tas vare på. Gammens plassering er i et område i nasjonalparken hvor det ikke er eller skal etableres fritidsboliger. Gammen ligger i et område uten tyngre teknisk inngrep, langt fra vei, bebyggelse og annen infrastruktur.

Forvaltningsmyndigheten skal å begrense motorisert ferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark til et så lavt nivå som mulig, men vil i enkelte tilfeller vurdere muligheten for en tillatelse for kjøring med snøskuter til og fra gammer. Det skal blant annet sikres en lik forvaltningspraksis i hele landet. Fylkesmannen og DN har vurdert at behovet for nyttekjøring til gammer som hovedregel vil være oppfylt med til sammen tre turer. Dispensasjonen gjelder for transport av materiale, utstyr og bagasje, ikke persontransport. Stabbursdalen nasjonalparkstyre skal sende inn forvaltningsplanen til faglig gjennomgang i 2015. I forvaltningsplanen legges det opp til innvilgelse av dispensasjon for 4 sesonger (4 år) med begrenset tidsperiode løpet av året ved dispensasjoner til kjøring med snøskuter til fritidsbygg og gammer. Forvalter anbefaler ikke innvilgelse av dispensasjon for mer enn et år før forvaltningsplanen er faglig godkjent.

Vi vet, jf. nml. § 8, at kjøring med snøskuter vil medføre forstyrrelse av dyrelivet. Omfanget er imidlertid forholdsvis lavt, kjøringen vil foregå på vinterføre og har isolert sett lav negativ effekt på verneverdiene. Ved begrenning i antall turer vurderes det at nml. § 9 er ivaretatt ved å innvilge 3 turer frem og tilbake til gammen.

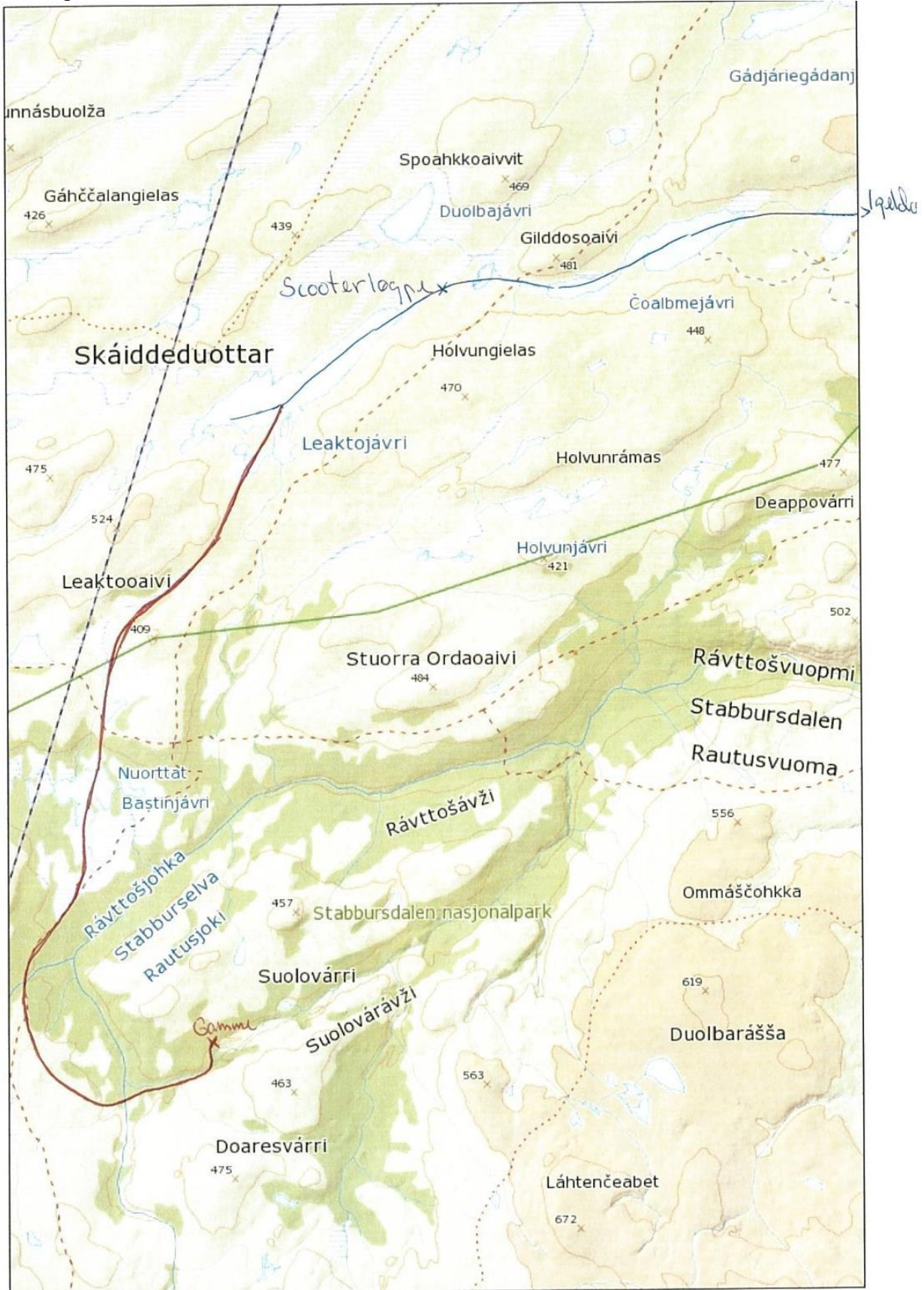
Perioden dispensasjonen innvilges for er utenfor den mest sårbare hekke- og yngletid. Forstyrrelsen fra kjøringen i denne sammenhengen vil være relativt kortvarig og forbigående, og forvalter vurderer også at den samlede belastningen (nml. § 10) ikke vil bli for stor. Nasjonalparkforvalter anser effekten av påvirkningene i dette tilfellet til å være forholdsvis lav med hensyn til rein, fugle- og dyrelivet. Den samlede belastningen av økosystemet vurderes til å være relativt lav, jf. nml. § 10. Det kan tenkes at flere vil søke på samme grunnlag, men på grunn av få antall "private" gammer vi har i Stabbursdalen nasjonalpark vurderes det til at den samlede belastningen på økosystemet fortsatt vil være relativt lav.

Gammen ligger inne i Láhtin siida sitt sommerbeiteområde og omsøkte kjøreturasé går i flyttekorridoren til reindriften. I midten av april og mai må man ta spesielt hensyn til reindriften under vårflytting. Tilbakemelding fra Láhtin siida er at det er uheldig med motorferdsel i dette

omsøkte området etter 20. april. Flokkene er da kommet frem til sommerbeite og kalvingslandet hvor gammen ligger.

Så lenge søker holder seg innenfor de 3 anbefalte turer innenfor den avgrensede tidsperiode vil ikke nml. § 11 ha relevans i saken. SNO har vurdert trasévalget med kriteriene; kortes mulig løype og minst mulig forstyrrelse. Ved å benytte trase inntegnet på kart og holde seg innenfor anbefalte 3 turer innen den begrensede tidsperiode, vil nml. § 12 i være ivaretatt ved innvilgelse av søknaden.

Vedlagt kart i søknad ST 4/2015:

Arkivsaksnr: 2015/811-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 18.02.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	ST 5/2015	12.03.2015

Søknad om dispensasjon til kjøring med snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark i forbindelse med oppmålingsforretning av gamle

Forvalters innstilling

Med hjemmel i naturmangfoldloven § 48 gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre dispensasjon til kjøring med snøscooter til gamle med byggid. 192843383 i Stabbursdalen nasjonalpark, i Porsanger kommune. Dispensasjonen gjelder for en – 1 – tur med to – 2 – snøskutere i perioden 23.03.15 – 27.03.15 eller 13.04.15 – 24.04.15.

Dispensasjonen er gitt med følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder Bjørn B. Karlsen (eier av punktfestet) og Roy Kyrre Sara Røstad (landmåler for Porsanger kommune).
- Dispensasjonen gjelder for kjøring til og fra gamle med byggid. 192843383 i Stabbursdalen nasjonalpark.
- Kjøringen til og fra gammen skal skje langs trasé som er inntegnet på vedlagt kart fra søknaden.
- Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann.
- All ferdsel skal skje hensynsfullt og begrenses til et minimum. Dyrelivet, herunder reinflokker, i området skal ikke forstyrres unødige.
- Tillatelsen skal medbringes under kjøring.
- Før gjennomføring av turen skal Statens naturoppsyn (SNO) kontaktes
 - Torkjell Morset kontaktes: Tlf. 916 22 003
- Dispensasjonshaverne skal til enhver tid følge eventuelle anvisninger som forvaltningsmyndigheten, SNO eller reinpolitiet gir for å ivareta verneformålet.
- Tillatelse etter motorferdselloven skal være innhentet fra Porsanger kommune etter motorferdselloven.

Porsanger kommune anmodes til å ta kontakt med Láhtin siida hvis oppmålingen blir gjort etter 19.03.15.

Saksopplysninger

Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok søknad om dispensasjon til kjøring med snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark av Porsanger kommune den 18. februar 2015. Hensikten med ferdselen er oppmålingsforretning for kontraktløst byggverk i utmark. Gammen til Bjørn B. Karlsen skal oppmåles og etableres punktfeste for. Oppmålingsforretningen er planlagt gjennomført i løpet av en dag. De søker om to perioder for å kunne ta hensyn til vær- og føreforhold, eller andre uforutsette hendelser. Periodene det søkes om er 23.03.15 – 27.03.15 og 13.04.15 – 24.04.15

Regelverk

Verneformålet med Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáisáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Motorferdsel er etter motorferdselloven beskrevet som bruk av kjøretøy (bil, traktor, motorsykel, beltebil, snøscooter o.l.) og båt eller annet flytende eller svevende fartøy drevet med motor, samt landing og start med motordrevet luftfartøy. Av vernebestemmelsene for Stabbursdalen nasjonalpark (jf. punkt 6.1 og 6.3) framgår det at er forbudt i nasjonalparken. I § 3 punkt 6.2 gis det en del direkte unntak fra dette forbudet, mens § 3 punkt 6.3 åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon til noe motorferdsel. Skuterkjøring som Porsanger kommune søker om kommer ikke inn under noen av disse bestemmelsene fordi motorferdsel til gamle står ikke nevnt i vernebestemmelsene som et tilfelle nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til. En eventuell tillatelse til snøskuterkjøring i Stabbursdalen nasjonalpark må i dette tilfelle gis med hjemmel i naturmangfoldloven (nml) § 48, dersom det ikke strider mot vernets formål og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. verneforskriften § 4.

I rundskriv fra Direktoratet for naturforvaltning "Forvaltning av verneforskrifter", revidert februar 2010, redegjøres det for hvordan nml. § 48 i skal forstås. Her fremgår det at bestemmelsen gjelder *særlige tilfeller*. Dette skal være bagatellmessige inngrep eller forbigående forstyrrelser. Siktemålet er at verneforskriften ikke uthules gjennom omfattende dispensasjonspraksis.

Naturmangfoldlovens prinsipper for offentlig beslutningstaking

Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i nml. §§ 8 – 12 er vurdert, jf. nml. § 7. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnet skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jf. nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. nml. § 10. Tiltakshaver skal dekke

kostnadene ved miljøforringelse, jf. nml. § 11. nml. § 12 omhandler miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Vurdering

Historisk sett har gammer blitt brukt på forskjellig vis alt etter gammens geografiske plassering. Gammer i utmarka var i utgangspunktet ment for folk på vandring gjennom ødemarksområder med behov for enkle overnattingsmuligheter. I uminnelige tider har det vært bygd gammer av stedegent materiale i områder benyttet til jakt, fiske og bærplukking og i forbindelse med reindrift. Enhver person kunne søke ly fra dårlig vær i gammer, som ikke ble holdt avlåst. Dette økte sikkerheten ved ferdsel i fjellene. Disse gammene var byggverk som gled godt inn i terrenget, og om de gikk ut av bruk, ble de gradvis brutt ned og gikk tilbake til naturen. Gammene var en viktig del av økonomien hos den enkelte familie og viktig for utnyttelsen av naturressursene. Mange har et sterkt forhold til gammetradisjonen, og ønsker å ha mulighet til å føre opp gammer i sine utmarksområder. Gammer har tidligere blitt satt opp uten offentlig søknad, registrering eller godkjenning, og har dermed ikke hatt et punktfeste eller et juridisk eierforhold. Gammer har vært åpen for allmennheten, selv om den enkelte gamma ofte har en mer eller mindre fast gruppe av brukere. I Finnmark er det en rekke spredtliggende åpne gammer i utmarka. De fleste av disse ble satt opp lenge før det ble vanlig med terrengkjøretøyer. I nyere tid har gammer vært benyttet av allmennheten i forbindelse med friluftsliv og rekreasjon. Gammer anses som et utmarksbygg, og ikke som et fritidsbygg.

Verneforskriften slår fast at motorisert trafikk til lands og til vanns, herunder lavtflyging under 300 meter og landing med luftfartøy er forbudt. Det er ikke gitt noen unntak i forskriften for å tillate motorferdsel til omsøkte formål, og saken må derfor behandles etter naturmangfoldloven § 48 første ledd, første alternativ, hvor det heter at det kan gjøres unntak fra et vernevedtak dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Tiltaket kommer inn under alternativene sikkerhetssyn eller vesentlig samfunnsmessig betydning. Bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Vilkåret om at *tiltaket ikke skal påvirke verneverdiene nevneverdig* og at tiltaket *ikke må stride mot vernevedtakets formål* innebærer at dispensasjonsadgangen er snever. Siktemålet er at verneforskriften ikke uthules gjennom omfattende dispensasjonspraksis. Bestemmelsen streng og det skal foreligge særlige behov ved dispensasjon til motorferdsel. Begge vilkårene må være oppfylt dersom det skal kunne gis dispensasjon. Hvis vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt vil det bero på en skjønnsmessig og konkret vurdering om dispensasjonen bør gis.

Verneformålet er å unngå uønsket og økt motorisert trafikk inn i fjerntliggende og viktige vilt- og utmarksområder. Stabbursdalen nasjonalpark er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Dyrelivet er freda mot unødvendig forstyrrelse av alle slag, jf. nml. §§ 9 og 10. Det kan oppstå tilfeller hvor også lovlig ferdsel kan være til skade for viltet, vegetasjon eller kulturminner. Ferdsel skal ikke være til hinder for en eventuell oppbygging eller reetablering av sårbare arter. I følge nml. § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt. Man må derfor ta vare på artenes økologiske funksjonsområder. Det generelle motorferdselsforbudet er innført for å skjerme dyre-, plantelivet, tamrein og terrenget for forstyrrelser og kjøreskader. For at forbudet skal ha sin tilsiktede virkning er det viktig at dette håndheves restriktivt.

Et av verneformålene til Stabbursdalen nasjonalpark er at området ikke skal utsettes for tekniske inngrep eller endringer i landskapet. Arealene i nasjonalparken skal beskyttes mot inngrep som i ettertid kan vise seg å være uheldige. Virkninger av tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastning økosystemet vil bli utsatt for, jf. § 10. I Prp. 1S (2010-2011) fra Miljøverndepartementet går det klart frem at inngrepsfrie naturområder som er igjen, skal tas

vare på. Gammens plassering er i et område i nasjonalparken hvor det ikke er eller skal etableres fritidsboliger. Gammen ligger i et område uten tyngre teknisk inngrep, langt fra vei, bebyggelse og annen infrastruktur.

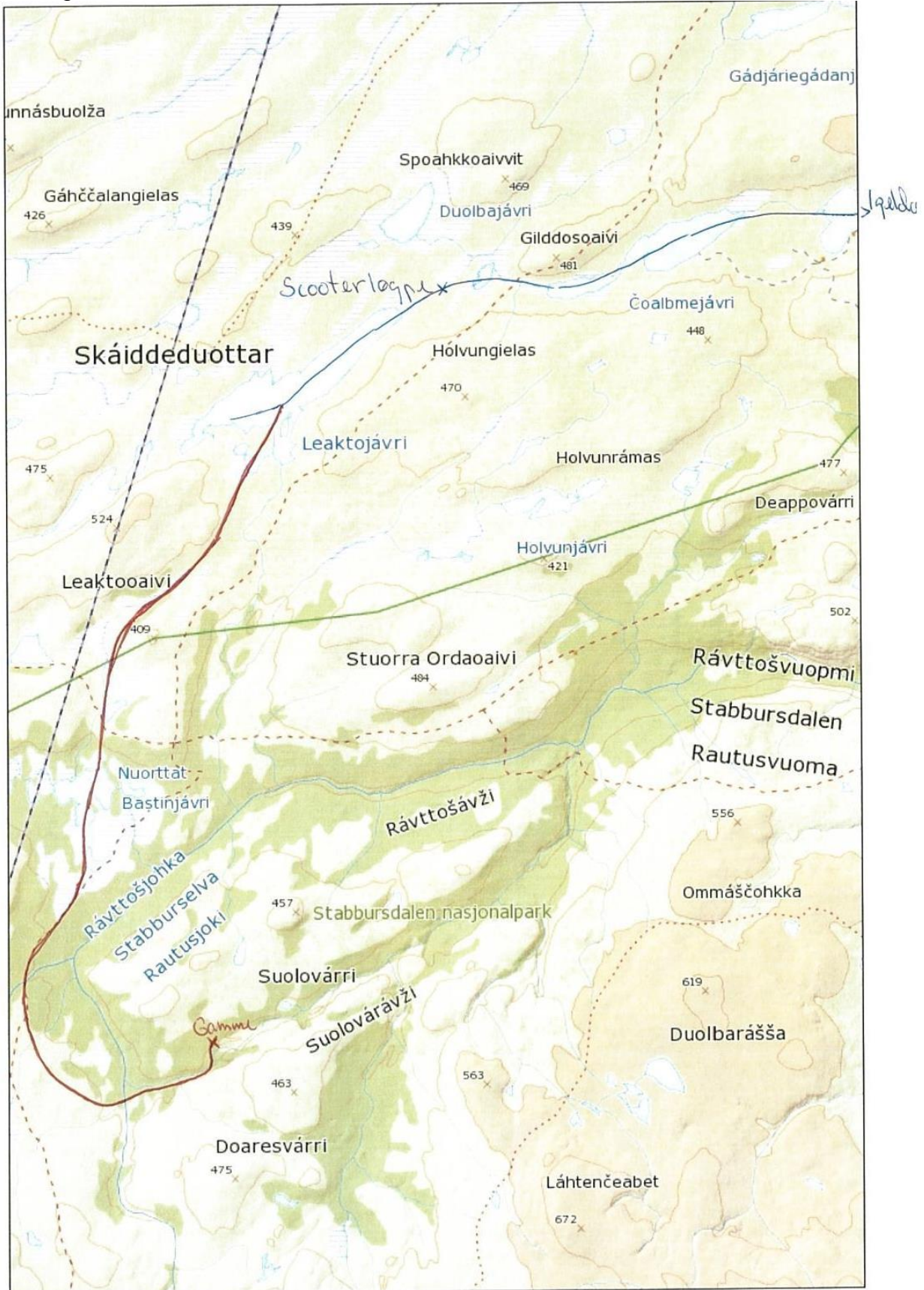
Forvaltningsmyndigheten ønsker å begrense motorisert ferdsel i Stabbursdalen nasjonalpark til et så lavt nivå som mulig, men vil i enkelte tilfeller vurdere muligheten for en tillatelse for kjøring med snøskuter til og fra gammer. Det skal blant annet sikres en lik forvaltningspraksis i hele landet. Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra bestemmelsene når formålet er av vesentlig samfunnsmessig betydning, eller i andre særlige tilfeller når dette ikke strider mot formålet med vernet. Slike oppmålingsforretninger for kontraktløst byggverk i utmark utført av kommunen anser forvalter som nødvendig tiltak. Vi vet, jf. nml. § 8, at kjøring med snøskuter vil medføre forstyrrelse av dyrelivet. Omfanget det søkes om er imidlertid forholdsvis lavt, kjøringen vil foregå på vinterføre og har isolert sett lav negativ effekt på verneverdiene. Ved begrensning til at oppdraget blir utført på 1 tur vurderes det at nml. § 9 er ivaretatt. Den samlede belastningen av økosystemet vurderes til å være relativt lav, jf. nml. § 10. Slike oppmålinger gjennomføres i hovedsak kun en gang.

Forstyrrelsen fra kjøringen i denne sammenhengen vil være relativt kortvarig og forbigående, og forvalter vurderer også at den samlede belastningen (nml. § 10) ikke vil bli for stor. Nasjonalparkforvalter anser effekten av påvirkningene i dette tilfellet til å være forholdsvis lav med hensyn til rein, fugle- og dyrelivet. Den samlede belastningen av økosystemet vurderes til å være relativt lav, jf. nml. § 10. Det kan tenkes at flere vil søke på samme grunnlag, men på grunn av få antall "private" gammer vi har i Stabbursdalen nasjonalpark vurderes det til at den samlede belastningen på økosystemet fortsatt vil være relativt lav.

Gammen ligger inne i Láhtin siida sitt sommerbeiteområde og omsøkte kjøretrasé går i flyttekorridoren til reindriften. I midten av april og mai må man ta spesielt hensyn til reindriften under vårflytting. Tilbakemelding fra Láhtin siida er at det er uheldig med motorferdsel i dette omsøkte området etter 20. april. Flokkene er da kommet frem til sommerbeite og kalvingslandet hvor gammen ligger. Forvalter anmoder derfor Porsanger kommune om å kontakte siidaleder på e-post eller telefon i god tid hvis oppdraget ikke kan utføres før den 20. april. Kontaktpersonen er siidaleder: Láhtin-siida v/ Anna Ravna Gaup: Tlf. 418 55 018 eller e-post: anna.ravna.gaup@gmail.com.

Så lenge søker holder seg innenfor en dag i den oppgitte tidsperiode vil ikke nml. § 11 ha relevans i saken. SNO har vurdert trasévalget med kriteriene; kortes mulig løype og minst mulig forstyrrelse. Ved å benytte trase inntegnet på kart og holde seg innenfor en dag i gitte tidsperiode, vil nml. § 12 i være ivaretatt ved innvilgelse av søknaden.

Vedlagt kart i søknad ST 5/2015:

Arkivsaksnr: 2015/702-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 20.02.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	ST 6/2015	12.03.2015

Høringsuttalelse fra Stabbursdalen nasjonalparkstyre - Nasjonalparkstyrets vedtekter og nasjonalparkforvalters stillingsinstruks

Forvalters innstilling

Høringsfrist for innspill til de nye vedtekter for nasjonalparkstyret og stillingsinstruks for forvalter er satt til 15. mars 2015. Forvalter har gjennomgått endringene som foreslås i de nye vedtektene og kommer med følgende innstilling til hørings svar:

Vedtektenes formål – Punkt 1

Nasjonalparkstyret har ingen merknader til punkt 1.

Styrets myndighet – Punkt 2

Nasjonalparkstyret mener det er positivt at styret vil bli ansett som en juridisk person. Dette vil gi styret større handlingsrom, og gjøre styret uavhengig av Fylkesmannen i eie- og leieforhold. Dette vil gi styret mulighet til å eie og å ta ansvaret for å vedlikehold av installasjoner, bygg, byggverk og annen eiendom som kjøpes inn for styrets midler. De årlige tildelingene nasjonalparkstyret får fra nasjonale myndigheter har ikke tilstrekkelig forutsigbarhet. Det foreligger derfor en risiko ved at styret påtar seg for store økonomiske forpliktelser, hvis de årlige tildelingene fra nasjonale myndigheter reduseres.

Det bør også beskrives nærmere hvilket ansvar styret eventuelt har hvis noen eller noe kommer til skade på grunn av noe som styret eier, og det for eksempel blir reist erstatningskrav. Eksempelvis kan det bli reist krav om millionbeløp hvis personer kommer til skade eller dør. Slike erstatningskrav må States som selvassurandør ta ansvar for, gjennom både juridisk håndtering og eventuell økonomisk erstatning. Styrene har verken kompetanse eller økonomiske muligheter til å håndtere slike krav.

Geografisk virkeområde – Punkt 3

Nasjonalpark-/verneområdestyrets medlemmer, oppnevning, sammensetting mv. - Punkt 4

Opprettelse av arbeidsutvalg – Punkt 5

Nasjonalparkstyret har ingen merknader til punktene 3, 4 eller 5.

Nasjonalpark/verneområde sekretariat – Punkt 6

I forslaget til vedtektene står det at "*Forvalteren skal i samråd med nasjonalpark-/verneområdestyret sørge for enhetlig og helhetlig forvaltning av verneområdet/verneområdene uavhengig av administrative grenser*". Her bør det tilføyes at forvalter skal sørge for innhenting av lokalkjennskap gjennom befaringer i verneområdet og kontakt med lokale brukere.

Delegering av myndighet fra styret til forvalter

I forslag til vedtekter står det at styret ikke har adgang til å delegerer myndigheten til å treffe vedtak etter naturmangfoldloven § 48. Nasjonalparkstyret mener direktoratet bør vurdere om forvalter kan få delegert myndighet etter § 48, i saker hvor styrets tidligere har fattet vedtak i tilsvarende saker og har etablert en forvaltningspraksis. Forvalter vil ikke ha myndighet til å fatte vedtak som ikke er i henhold til etablert forvaltningspraksis.

Disponering av forvalters arbeidstid

I forslag til vedtekter står det at styret disponerer forvalters arbeidstid. Styret ønsker selv å bestemme over forvalters arbeidsoppgaver, og å ha mulighet for å gi overtid hvis det er nødvendig ved for eksempel at forvalter gjennomfører befaringer i felt eller er med på kveldsmøter. Arrangementer og møter på kveldstid må defineres som overtid i følge statens personalhåndbok. I dag dekkes forvalterens lønn og overtid av midler som fylkesmannen disponerer og overtid må derfor avklares med Fylkesmannen. Dette vil kunne skape tilfeller hvor Fylkesmannen vil overstyre styrets ønske om å pålegge overtid for forvalter. Styrets mulighet til å dekke overtid over styrets midler vil være positivt, så sant det bare dreier seg om en tilleggsløsning hvis Fylkesmannens overtidsbudsjett er brukt opp. Styret må derfor få tildelt ekstra midler til eventuell overtid for forvalter.

De fire nasjonalparkstyrene i Finnmark fylke sendte et fellesbrev til Fylkesmannen 09.12.2014. Brevet er vedlagt, og vi ber om at det blir tatt med som en del av vårt høringssvar. Brevet omhandler at Nasjonalparkstyrene i Finnmark har opplevd at Fylkesmannen i Finnmark har en rigid praktisering av arbeidstidsreglementet, og en snever fortolkning av forvalternes arbeidsoppgaver.

Om møtene i nasjonalpark-/verneområdestyret – Punkt 7

Styret har erfaring med at tre fysiske signaturer oppleves som tidkrevende og unødvendig mye arbeid å innhente. Det finnes andre typer styrer hvor det er tilstrekkelig med to signaturer. Antall signaturer bør derfor reduseres til to signaturer.

Styrets oppgaver – punkt 8

Brudd på naturmangfoldloven/verneforskriften – punkt 8.5

I de nye vedtektene står det: "*Styret har som forvaltningsmyndighet et selvstendig ansvar for å påse at alle brudd på verneforskriftene som styret får kjennskap til blir rapportert/anmeldt til politiet dersom forholdet er straffbart. Kopi av anmeldelse/rapport skal sendes Fylkesmannen og Miljødirektoratet*".

I gjeldende vedtekter står det at brudd på reglene i verneforskriften enten blir rapportert/anmeldt til politiet eller blir rapportert til Direktoratet for naturforvaltning for administrative sanksjoner. Dette er videre foreslått i stillingsinstruksen til forvalter at styret et selvstendig ansvar for å påse at alle brudd på reglene i verneforskriften enten blir rapportert/anmeldt til politiet eller blir rapportert til fylkesmannen for eventuelle administrative sanksjoner, jf. Naturmangfoldloven kap. IX.

Styret bør kunne få gjøre vurderingen om de vurderer å velge anmeldelse av et forhold til politiet eller å rapportere til fylkesmannen for videre oppfølging av administrative sanksjoner.

Rapportering om forvaltning – Punkt 8.7

Det står at styret har ansvar for å rapportere årlig om forvaltningen til Miljødirektoratet og Fylkesmannen. Styret sender kopi av vedtak til både direktoratet og Fylkesmannen, i tillegg til å legge alle vedtak inn i Miljøvedtaksregisteret. Protokoller legges også ut på nasjonalparkstyrets hjemmesider. Direktorat og Fylkesmann kan dermed selv hente ut de rapportene som trengs fra registeret, og eventuelt be styret om ytterligere opplysninger ved behov. Årlig rapportering om forvaltningen til Miljødirektoratet og Fylkesmannen er derfor overflødig og derfor unødvendig å ha med i vedtektene. Dette gjelder ikke for rapportering til ESS om bruk av midler til bestillingsdialogen. Det bør eventuelt presiseres at det stilles krav til rapportering om midler fra Bestillingsdialogen til ESS i vedtektene.

I vedtaksforslaget står det: “*Vedtak truffet av nasjonalparkstyret, forvalteren eller arbeidsutvalget skal fortløpende registreres i Miljøvedtaksregisteret*”. Her bør det presiseres at dette gjelder vedtak fattet etter verneforskriften eller naturmangfoldloven § 48. Andre vedtak er ikke aktuell for miljøvedtaksregistret.

Faglig rådgivende utvalg – punkt 9

Administrativt kontaktutvalg – punkt 10

Tilsyn – Punkt 11

Klageadgang og klagemyndighet – punkt 12

Instruksjon, tilbakekalling av delegert myndighet – punkt 13

Omgjøring av vedtektene – punkt 14

Nasjonalparkstyret har ingen merknader til punktene 9 - 14.

Ny stillingsinstruks for nasjonalparkforvalteren

Instruksen viser i stor grad samsvar med måten forvalter utøver sin stilling per i dag. En stillingsinstruks for nasjonalparkforvalter vil gi klarhet og presisering i hvilke oppgaver forvalteren skal utføre. Det vil gi nasjonalparkstyret en forståelse for hva som kan forventes at forvalter skal utføres for styret.

Høringsforslaget presiserer at forvaltningen skal være kunnskapsbasert, og mener at dette sikres ved at forvalteren har tett kontakt med fylkesmannen (pkt. 1.2, strekpunkt 4). Høringsforslaget presiserer også at forvalteren skal ha god kunnskap om lokalmiljøet, og mener at dette sikres ved at forvalteren har god kontakt med kommune og fylkeskommune (pkt. 1.5, strekpunkt 2). Kunnskapsbasert forvaltning og god lokalkunnskap er i like stor grad avhengig av befaringer og møter med lokale brukerinteresser. Stillingsinstruksen mangler en presisering av at forvalteren skal opparbeide seg lokal kjennskap til verneområdet gjennom å utføre befaringer i verneområdet. Dette bør også inngå i stillingsinstruksen. Mye av poenget med lokal forvaltning og knutepunkt nær verneområdene er at forvalter og styret kan opparbeide seg bedre lokalkunnskap om verneområdet og få bedre kontakt med brukerne av verneområdet. Forslaget til stillingsinstruksen presiserer allerede at fylkesmannen er ansvarlig for innkjøp av feltutstyr.

I punkt 1.2 foreslås det at: *alle skriftlige henvendelser til styret/forvalteren stiles til styret, men sendes til fylkesmannen for journalføring og arkivering. Forvalter vurderer i samråd med styret innsyn i saker som kan unntas offentlighet.* Forvalter mener dette kan skape praktiske problemer under saksforberedelsene, siden det krever svar fra alle styremedlemmer innen 3 dager innsynsbegjær. I tillegg kreves det at styret har full innsikt i offentlighetslovens regelverk.

Under punkt 1.3 står det at Direktoratet skal bistå med avklaring på forvaltningsmessige spørsmål og problemstillinger, og er en viktig faglig ressurs bl.a. når det gjelder tolking av lover og forskrifter. Forvalter har ofte behov for veiledning av annet lovverk enn naturmangfoldloven og verneforskriften. Det er ikke presisert hvilke lover og forskrifter dette vil gjelde for. Vil denne ressursen også gjelde for annet lovverk og juridiske forhold som forvalter ikke har kompetanse til å vurdere?

Punkt 2.5 avsnitt 4 står det at «*Ved oversendelsen skal det kommenteres spesielt dersom fattede vedtak vurderes å være i strid med lov og forskrifter gjeldende for det aktuelle verneområdet*». Dette punktet er ikke nødvendig å ta med siden det vil fremgå i en saksprotokoll om styret følger forvalters tilrådning eller ikke. Forvalter er fortsatt pliktig i å varsle fylkesmannen om de vedtak som fattes hvor lovverket brytes.

I Punkt 2.7 står det i forslag til stillingsinstruks: «*Selv om Statens naturoppsyn eller annen kontrollinstans er etablert som kontrollmyndighet i verneområder har styret et selvstendig ansvar for å påse at alle brudd på reglene i verneforskriften enten blir rapportert/anmeldt til politiet eller blir rapportert til fylkesmannen for eventuelle administrative sanksjoner, jf. Naturmangfoldloven kap. IX*». Dette punktet bør ordrett innføres i vedtekt for styret i punkt 8.5.

De fire nasjonalparkstyrene i Finnmark fylke sendte et fellesbrev til Fylkesmannen 09.12.2014. Brevet er vedlagt, og vi ber om at det blir tatt med som en del av vårt høringssvar. Brevet omhandler at Nasjonalparkstyrene i Finnmark har opplevd at Fylkesmannen i Finnmark har en rigid praktisering av arbeidstidsreglementet, og en snever fortolkning av forvalternes arbeidsoppgaver.

Saksopplysninger

Følgende dokumenter er tidligere sendt ut per e-post til Stabbursdalen nasjonalpark 16.12.2014, 19.12.2014, 09.02.2015 og 24.02.2015, og er aktuell for saken:

- 1 Brev sendt fra Nasjonalparkstyret i Finnmark datert 09.12.2014 - Mottatt bekymring over signalene i forhold til nasjonalparkforvalternes arbeidsoppgaver og disponering av arbeidstid
- 2 Revidering av vedtekter for nasjonalpark- verneområdestyrene, samt stillingsinstruks for forvalter.
- 3 Utkast til reviderte vedtekter for nasjonalpark- verneområdestyrene
- 4 Utkast til revidert stillingsbeskrivelse for forvalter
- 5 Gjeldende vedtekter for nasjonalparkstyret - Etablering av interkommunalt nasjonalparkstyre for verneområdene knyttet til verneplanen for Stabbursdalen nasjonalpark / Ravttosvuomi albmotmeahcci i Finnmark fylke
- 6 Forvalters stillingsinstruks fra 2008

Arkivsaksnr: 2015/707-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 16.02.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	ST 7/2015	12.03.2015

Søknad om bruk av snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark i forbindelse med forskningsprosjekt på kongeørn.

Forvalters innstilling

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48 gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre Norsk institutt for naturforskning (NINA) tillatelse til motorferdsel med inntil to – 2 – snøskutere i Stabbursdalen nasjonalpark i forbindelse med et forskningsprosjekt på kongeørn.

Dispensasjonen er gitt med følgende vilkår:

- Kjøringen kan utføres av Trond Vidar Johnsen, Olaf Opgård, John Ivar Larsen og Karl-Otto Jacobsen.
- Dette brevet skal medbringes i felt i tilfelle kontroll.
- Ferdsel og aktivitet skal minimaliseres og skje på en slik måte at kongeørn påføres minst mulig forstyrrelse og stress. Unødvendig forstyrrelse av annet dyreliv, herunder reinflokker, i området skal unngås.
- Kjøringen skal skje i samarbeid med Statens naturoppsyn (SNO). NINA er forpliktet til å rette seg etter eventuelle anvisninger fra SNO når det gjelder kjørerute.
- Resultatene fra forskningsprosjektet skal sendes Stabbursdalen nasjonalparkstyre så snart de er sammenstilt.
- Dispensasjonen er begrenset til maksimalt seks – 6 – skuterturer i nasjonalparken.
- Etter endt sesong skal en kort rapport fra årets aktivitet sendes til Stabbursdalen nasjonalparkstyre.

Tillatelsene er gyldig i perioden fra 20. mars til og med 4. mai 2015.

Kjøringen kan skje med direkte hjemmel i nasjonal forskrift til motorferdselloven § 3 bokstav f. Særskilt tillatelse etter motorferdselloven fra berørte kommuner er dermed ikke påkrevd.

Saksopplysninger

Direkte sitert fra original søknad:

"NINA har siden 2001 drevet et forskningsprosjekt på kongeørn i Finnmark. Prosjektet har til nå omfattet både kartlegging av hekkebestanden, hekkesuksess, næringsvalg, DNA-studier, samt satellitt-telemetri av både unger og voksne. Problemstillingene er knyttet til konflikter opp mot reindriftsnæringen. Arbeidet foregår blant annet i kommunene Alta, Kautokeino, Karasjok og Porsanger, og vi vil også våren 2015 drive kartlegging og kontroll av kongeørnterritorier her. Prosjektet er delvis finansiert av Miljødirektoratet og Fylkesmannen i Finnmark. NINA ønsker i denne forbindelse å få tillatelse til å kjøre med inntil 2 snøscootere i Øvre Anarjohka nasjonalpark, Stabbursdalen nasjonalpark, Stabbursdalen landskapsvernområde og Skoganvarre naturreservat dersom det blir behov for det. Kjøringen i verneområder vil i tilfelle skje sammen med representanter fra Statens naturoppsyn (SNO). Tidsrommet for søknaden gjelder fra 20.03.15 – 04.05.15. Følgende personer er aktuelle for arbeidet:

Olaf Oppgård, Alta (f.121051)

John Ivar Larsen (f. 060370)

Trond Vidar Johnsen, Tromsø (f.270373)

Karl-Otto Jacobsen, Tromsø (f.311065)"

Regelverk

Formålet med vernet av Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáísáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Motorferdsel er forbudt på land og vann, og i lufta under 300 meter jf. punkt 6.1 i verneforskriften. En eventuell tillatelse til kjøring med snøskuter kan i dette tilfellet kun gis med hjemmel i naturmangfoldloven (nml.) § 48, men da dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Forvaltningsmyndigheten skal blant annet særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag.

Naturmangfoldlovens prinsipper for offentlig beslutningstaking

Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i nml. §§ 8 – 12 er vurdert, jf. nml. § 7. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters

bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jf. nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. nml. § 10. Tiltakshaver skal dekke kostnadene ved miljøforingelse, jf. nml. § 11. nml. § 12 omhandler miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

I verneforskrifter etter naturvernloven, herunder verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark, er det en generell dispensasjonsbestemmelse for vitenskapelige undersøkelser, denne bestemmelsen er ikke videreført i nml. Alle eksisterende verneforskrifter etter naturvernloven skal fortsatt gjelde, jamfør nml. § 77. Likevel gjelder nml. § 48 i stedet for den generelle dispensasjonsbestemmelsen i gjeldende verneforskrifter.

Dette innebærer at forvaltningsmyndigheten etter nml. § 48 kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig jf. punkt 6.4.2, dispensasjon for "vitenskapelige undersøkelser" i rundskrivet " Forvaltning av verneforskrifter".

I rundskrivet heter det at forvaltningsmyndigheten alltid skal vurdere nytten av et forskningsprosjekt opp mot omfanget av eventuelle inngrep eller tiltak og de ulemper forskningen ellers medfører. Det er først og fremst aktuelt å gi dispensasjon til tiltak når det er nødvendig for forskning. Forskningsaktiviteter som ikke trenger å lokaliseres til et verneområde bør imidlertid kanaliseres utenfor verneområdet. Videre heter det at det vitenskapelige motivet bak vernet vil kunne begrunne en mer lempelig eller kurant dispensasjonspraksis når det ikke er tale om etablering av fast anlegg eller terrenginngrep i verneområdene.

Tiltak som bidrar til å fremme verneverdiene bør det som regel gis dispensasjon til, da slik bruk kan betraktes som et ledd i forvaltningen som utøves for å bevare verneverdiene.

Vurdering

Kunnskap fra forskningsprosjektet vil være av stor verdi for rovviltforvaltningen i forhold til reindrifta i Finnmark. Samtidig kan det nevnes at det i høringsutkastet til den eldre forvaltningsplanen for Stabbursdalen var lagt opp til bevaringsmål for blant annet kongeørn. Et av tiltakene som er nevnt her er å kartlegge reirlokalteter, noe det er meningen prosjektet skal stå for. Tiltaket som er omsøkt er derfor viktig i forhold til kartleggingen av kongeørn i nasjonalparken.

Et viktig kriterium for å kunne innvilge en dispensasjon fra verneforskriften er som nevnt at tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. I Stabbursdalen er formålet først og fremst å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander.

Naturmangfoldloven § 8 setter krav til at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på blant annet effekten av påvirkninger. Kjøring med snøskuter medfører forstyrrelse på dyrelivet, men den omsøkte aktiviteten vurderes til å være forholdsvis liten og det dreier seg ikke om en varig forstyrrelse. Den samlede belastningen økosystemet utsettes for vurderes således å være minimal, jf. nml. § 10. Førvar-prinsippet i nml. § 9 antas å være godt ivaretatt da kjøringen vil skje i samarbeid med lokalt SNO i nasjonalparken, i så måte kan lokalt SNO personell ivareta de områder som burde unngås ved kjøring. Nml. § 11 vil ikke være en problemstilling så lenge det settes vilkår om kun bruk av 2 snøskutere, samtidig vil nml. § 12 i loven være ivaretatt ved denne begrensningen.

Det er i dette tilfellet ikke snakk om å etablere faste anlegg eller terrenginngrep i området, og som det går frem av rundskrivet om forvaltning av verneforskrifter vil det da være mer kulant å gi dispensasjon i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser. Påvirkningen som vil oppstå vil være kortvarig og det vil ikke sette varige spor, og tiltaket vurderes derfor isolert sett til ikke å påvirke verneverdiene nevneverdig.

Med bakgrunn i ovennevnte kan dispensasjon til seks turer med to snøskutere innvilges.

Arkivsaksnr: 2015/726-0

Saksbehandler: Karoline Salmila

Dato: 17.02.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	ST 8/2015	12.03.2015

Søknad om bruk av snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark i forbindelse med filming til TV-serie - NRK natur

Forvalters innstilling

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48 gir Stabbursdalen nasjonalparkstyre NRK natur dispensasjon til motorferdsel med en – 1 – snøscooter til Airovannshytta i Stabbursdalen nasjonalpark i Porsanger kommune. Dispensasjonen gjelder for maksimalt fem – 5 – turer, hvor kun 2 av de 5 turene kan gjennomføres etter 15. april.

Dispensasjonen er gyldig i perioden fra 12. mars til og med 4. mai 2015.

Dispensasjonen er gitt med følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for kjøring fra nasjonalparkgrensa til Statens naturoppsyn sin hytte (Airovannshytta) med byggid. 192843413 i Stabbursdalen nasjonalpark.
- Det skal kun kjøres på snø- og isdekket mark/vann.
- Dispensasjonen gjelder for transport av maksimalt to – 2 – personer, materiale, utstyr og bagasje. Slede er tillatt.
- Vedlagt kjøreseddel skal fylles ut i forkant av hver tur med kulepenn/tusj som ikke kan viskes ut.
- Dispensasjonen skal medbringes under kjøring.
- Ved tillatelsens utløp skal kopi av kjøreseddel sendes forvaltningsmyndigheten (nasjonalparkstyre).
- All ferdsel skal skje hensynsfullt, og begrenses til et minimum. Dyrelivet, herunder reinflokker, i området skal ikke forstyrres unødige.
- Kjøringen til og fra hytten skal til enhver tid skje sammen med personell fra Statens naturoppsyn (SNO).
- NRK natur er forpliktet til å rette seg etter eventuelle anvisninger fra SNO når det gjelder kjørerute.

- Dispensasjonen etter motorferdselloven skal være innhentet fra Porsanger kommune etter motorferdselloven.
- NRK natur skal kontakte Láhtin siida hvis det er nødvendig med kjøring til hytten utføres etter 15.03.15.

Kjøreseddel 2015 – Sak 2015/726

Kjøreseddelen er **kun** gyldig sammen med nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.
Det skal brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk.

	Dato	Signatur
1. tur		
2. tur		
3. tur		
4. tur		
5. tur		

Saksopplysninger

Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok søknad fra NRK natur den 16. februar 2015. NRK natur søker om dispensasjon til kjøring med snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark. De søker om 5 -10 turer i perioden mars til mai. NRK Natur lager en serie der vi følger ansatte i Statens Naturoppsyn på jobb rundt i hele landet. De skal lage 5-8 program som skal sendes på NRK1 i 2016. Målet med serien er å gi et innblikk i hva de ansatte i Statens Naturoppsyn gjør og hvilke oppgaver de utfører på vegne av oss alle. De håper å gi seerne et nært møte med vill, norsk natur og dyrene som lever der. Å formidle fakta og kunnskap både om naturen og forvaltningen av den. De er interessert i å følge prosjektet og tiltakene rundt dverggåsa. De er også interessert i å følge sporing av de store rovdirene, kadaverdokumentasjon og lignende.

De ønsker å sende to personer på opptak. De ønsker å sitte på med de som uansett er ute og kjører snøskuter i denne sammenheng, men de kan få behov for en ekstra snøskuter.

Regelverk

Verneforskriften

Søknaden er behandlet etter verneforskriften for Stabbursdalen nasjonalpark og naturmangfoldloven (nml). I verneforskriften står det at formålet med Stabbursdalen nasjonalpark er å bevare et stort naturområde tilnærmet fri for tekniske inngrep, for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare en del av verdens nordligste furuskog, variert vassdragsnatur og gáísáene med et karakteristisk preg, samt geologiske forekomster og kulturminner.

Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift, naturopplevelse og utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Motorferdsel er etter motorferdselloven beskrevet som bruk av kjøretøy (bil, traktor, motorsykkel, beltebil, snøscooter o.l.) og båt eller annet flytende eller svevende fartøy drevet med motor, samt landing og start med motordrevet luftfartøy. Av vernebestemmelsene for Stabbursdalen nasjonalpark (jf. punkt 6.1 og 6.3) framgår det at er forbudt i nasjonalparken. I § 3 punkt 6.2 gis det en del direkte unntak fra dette forbudet, mens § 3 punkt 6.3 åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon til noe motorferdsel. Stabbursdalen nasjonalparkstyre kan imidlertid gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøyer på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport til og fra lovlig oppførte private hytter (jf. punkt 6.3). Skuterkjøring som NRK natur søker om kommer ikke inn under noen av disse bestemmelsene. Saken må derfor behandles som en søknad om dispensasjon fra vernevedtaket, og vurderes etter nml. § 48.

Naturmangfoldlovens prinsipper for offentlig beslutningstaking

Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan prinsippene i nml. §§ 8 – 12 er vurdert, jf. nml. § 7. I nml. § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jf. nml. § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. nml. § 10. Tiltakshaver skal dekke kostnadene ved miljøforringelse, jf. nml. § 11. nml. § 12 omhandler miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Dispensasjon fra verneforskriften kan etter innføringen av naturmangfoldloven kun gis med hjemmel i nml. § 48. Av nml § 48 og rundskrivet "Forvaltning av verneforskrifter" fra Direktoratet for naturforvaltning går det frem at dispensasjon bare kan gis dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Vurdering

Verneforskriften slår fast at motorisert trafikk til lands og til vanns, herunder lavtflyging under 300 meter og landing med luftfartøy er forbudt. Det er ikke gitt noen unntak i forskriften for å tillate motorferdsel til omsøkte formål, og saken må derfor behandles etter naturmangfoldloven § 48 første ledd, første alternativ, hvor det heter at det kan gjøres unntak fra et vernevedtak dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Tiltaket kommer ikke inn under alternativene sikkerhetssyn eller

vesentlig samfunnsmessig betydning. Bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Vilkårer om at *tiltaket ikke skal påvirke verneverdiene nevneverdig* og at tiltaket *ikke må stride mot vernevedtakets formål* innebærer at dispensasjonsadgangen er snever. Siktemålet er at verneforskriften ikke uthules gjennom omfattende dispensasjonspraksis. Bestemmelsen streng og det skal foreligge særlige behov ved dispensasjon til motorferdsel. Begge vilkårene må være oppfylt dersom det skal kunne gis dispensasjon. Hvis vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt vil det bero på en skjønnsmessig og konkret vurdering om dispensasjonen bør gis.

Verneformålet er å unngå uønsket og økt motorisert trafikk inn i fjerntliggende og viktige vilt- og utmarksområder. Stabbursdalen nasjonalpark er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Dyrelivet er freda mot unødvendig forstyrrelse av alle slag, jf. nml. §§ 9 og 10. Det kan oppstå tilfeller hvor også lovlig ferdsel kan være til skade for viltet, vegetasjon eller kulturminner. Ferdsel skal ikke være til hinder for en eventuell oppbygging eller reetablering av sårbare arter. I følge nml. § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt. Man må derfor ta vare på artenes økologiske funksjonsområder. Det generelle motorferdselsforbudet er innført for å skjerme dyre-, plantelivet, tamrein og terrenget for forstyrrelser og kjøreskader. For at forbudet skal ha sin tilsiktede virkning er det viktig at dette håndheves restriktivt.

Et av verneformålene til Stabbursdalen nasjonalpark er at området ikke skal utsettes for tekniske inngrep eller endringer i landskapet. Arealene i nasjonalparken skal beskyttes mot inngrep som i ettertid kan vise seg å være uheldige. Virkninger av tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastning økosystemet vil bli utsatt for, jf. § 10. I Prp. 1S (2010-2011) fra Miljøverndepartementet går det klart frem at inngrepsfrie naturområder som er igjen, skal tas vare på. Hyttens plassering er i et område i nasjonalparken hvor det ikke er eller skal etableres fritidsboliger. Hytten ligger i et område uten tyngre teknisk inngrep, langt fra vei, bebyggelse og annen infrastruktur.

Ved tiltak som bidrar til å fremme verneverdier bør det vurderes å gi dispensasjon til. Videre heter det at naturmangfoldloven § 12 at det skal tas utgangspunkt i slike driftsmetoder og teknikk som ut fra en samlet vurdering gir de beste samfunnsmessige resultater blant annet med tanke på naturmangfoldet. Vinklingen til TV-programmet har som intensjon å belyse og fremme nasjonale verneverdier. Dette kan bidra til økt forståelse og innsikt for blant annet vernede arter hos allmennheten.

Det må vurderes om tiltaket kan føre til presedens for fremtidige saker eller andre verneområder, jf. nml. § 10. I en tidligere klagesaksbehandling datert 08.09.2010 har Direktoratet for naturforvaltning vurdert NRK som en stor og seriøs mediebedrift og kunnskapsformidler, og at bedriften har mulighet til å nå publikum på en måte som få andre mediebedrifter kan. En dispensasjon til NRK natur vil etter direktoratets vurdering ikke få presedensvirkning. Den samlede belastningen av økosystemet vurderes til å være relativt lav, jf. nml. § 10.

For å unngå belastning av tiltak og aktiviteter i nasjonalparken skal det gjøres en vurdering om aktiviteten kan utføres utenfor eller i randsonen verneområdet framfor inne i selve nasjonalparken. Forvalter har vært i kontakt med SNO personellet som NRK natur har planlagt å følge. Det vil ikke være behov for annen kjøring i nasjonalparken enn til og fra SNO sin egen hytte (Airovannshytta) for overnatting under innspilling. All annen kjøring med snøskuter vil kunne foregå utenfor nasjonalpark. SNO ønsker ikke passasjerer på sine skutere. Passasjerer på skuter kan bidra til at jobben de skal utføre blir vanskeligere. I følge SNO er det behov for noen få antall overnattinger. Behovet for antall overnattinger er

avhengig av værforhold. Kjøringen med snøskuter til hytten skal alltid skje sammen med SNO personalet.

Stabbursdalen nasjonalpark er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Dyrelivet skal ikke forstyrres unødvendig, jf. § 3 pkt. 5.1 i verneforskriften. Perioden det søkes om er utenfor den mest sårbare hekke- og yngletid. Forstyrrelsen fra kjøringen i denne sammenhengen vil være relativt kortvarig og forbigående, og forvalter vurderer også at den samlede belastningen (nml. § 10) ikke vil bli for stor. Nasjonalparkforvalter anser effekten av påvirkningene i dette tilfellet til å være forholdsvis lav med hensyn til rein, fugle- og dyrelivet. Vi vet, jf. nml. § 8, at kjøring med snøskuter vil medføre forstyrrelse av dyrelivet. Omfanget er imidlertid forholdsvis lavt, kjøringen vil foregå på vinterføre og har isolert sett lav negativ effekt på verneverdiene. Ved begrensning i antall turer over en lang tidsperiode og ved å begrense kjøringen etter midten av april anser nasjonalparkforvalter effekten av påvirkningene i dette tilfellet til å være forholdsvis lav med hensyn til rein, fugle- og dyrelivet og nml. § 9 blir ivaretatt.

Tiltaket er ikke isolert sett av en slik art at en regner med noen fare for at det skal oppstå skade og miljøforringelse jf. naturmangfoldloven §§ 11 og 12. Angående nml. § 11 (kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver), kommer den først til anvendelse når det omsøkte tiltaket vil medføre skade på naturmangfoldet. Ut i fra resonnementene over, mener vi at aktiviteten ikke vil medføre skade. Dermed er ikke § 11 aktuell i dette tilfellet.

Forvalter gjør NRK natur oppmerksom på at reindriften har vårflytting i nasjonalparken som starter i midten av april og man bør ta spesielt hensyn til reindriften under vårflytting. Airovannshytta ligger inne i Láhtin siida sitt sommerarbeiteområde. Forvalter anbefaler NRK natur å gjennomføre all kjøring til Airovannshytten før vårflyttingen til reindriften. Forvalter anmoder derfor NRK natur om å kontakte siidaleder hvis det skulle oppstå ytterligere behov for kjøring med snøskuter etter 15. april. Kontaktpersonen er siidaleder: Láhtin-siida v/ Anna Ravna Gaup: Tlf. 418 55 018 eller e-post: anna.ravna.gaup@gmail.com.

Arkivsaksnr: 2013/3657-0
Saksbehandler: Karoline Salmila
Dato: 17.01.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	ST 9/2015	12.03.2015

Behandling av klage - Søknad om dispensasjon til oppføring av redskapsbod ved slaktegjerdet i Mádárjávri i Porsanger kommune - Stabbursdalen landskapsvernområde

Forvalters innstilling

Stabbursdalen nasjonalparkstyre tar ikke klagen til Nils Johannes O. Hætta til følge. Klagen sendes til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse, jmf § 33 i forvaltningsloven.

Opprinnelig søknad og nasjonalparkstyrets behandling av søknaden

Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok søknad den 24. september 2014 på tomt til redskapsbod ved Mádárjávri i Stabbursdalen landskapsvernområde, Porsanger kommune. Redskapsboden er omsøkt plassert ved slakte- og merke gjerdet til Skáiddeduottar siida, plassert etter følgende punkt: Nord Y 7814550 ØstX: 867454. Det søkes om en redskapsbod med størrelse på 22,4 m².

Redskapsboden skal brukes til oppbevaring av utstyr og oppholdsrom ved pauser under arbeid med reinflokken. Søker har per dags dato ingen oppholdsrom eller gjeterhytte i nær tilknytning til merke- og slakteanlegget.

Søker har tidligere søkt om gjeterhytte i Snekkernes hos Statens landbruksdirektorat. Denne søknaden gjaldt gjeterhytte utenfor landskapsvernområdet, men fortsatt i nær tilknytning til merke- og slakteanlegget. Søknaden på gjeterhytte er godkjent av Statens landbruksdirektorat per 14.02.2014. Søknaden er ennå ikke søkt hos Porsanger kommune og derfor ikke ferdigbehandlet.

Søknaden ble behandlet på styremøte den 15. desember 2014 hvor Stabbursdalen nasjonalparkstyre fattet følgende vedtak:

Med hjemmel i verneforskriftens § 3 punkt 1.1 avslås søknaden til Nils Johannes O. Hætta om dispensasjon til redskapsbod ved slakte- og merkegjerdet ved koordinat Nord Y 7814550 – Øst X 867454 ved Mádárjávri i Stabbursdalen landskapsvernområde, Porsanger kommune.

Klagen

Stabbursdalen nasjonalparkstyre mottok klage på styrevedtak ST 55/2014 den 17. januar 2015. Det er denne klagen som Stabbursdalen nasjonalparkstyre behandler.

I klagen fremkommer følgende argumenter for omgjøring av klagen:

- Søker mener reinbeitedistrikt og siidastyret ikke har uttalelsesrett angående denne søknaden fordi søker mener dette er privatrettslig.
- Søker mener at en helhetlig plan for merke- og slakteanlegget ikke kan innarbeides i bruksreglene eller distriktsplanen, fordi man ikke kan forutse et behov i forkant.
- Søker viser til at han har et reindriftsmessig behov for et slikt byggverk i merke- og slakteanlegget.
- Søker mener det kun er ledere fra 6 siidaandeler som har rett til oppføring av bygg og byggverk innenfor sommerbeitesiidaen.
- Søker mener det ikke vil komme tilsvarende fremtidige søknader fra de andre siidaandeler fordi de andre siidaandelene skriver at de ikke har behov for redskapsbod innenfor slakte- og merkeanlegget siden de har gjeterhytter i nær tilknytning til anlegget utenfor verneområdet.
- Søker mener at plassering av redskapsbod ikke vil være til hinder for driften innenfor området.
- Søker mener at redskapsboden må tillates større enn 15 m² fordi han vil lagre snøskuter i den og bruke den som oppholdsrom ved pauser eller ved dårlige værforhold.
- Søker viser til andre forhold innenfor merke- og slakteanlegget som gjengis under vurdering i klagen.

Vurdering av klagen

Verneforskriften for Stabbursdalen landskapsområde viser til at oppføring av bygninger og anlegg i ikke er tillatt i verneområdet, men at det kan gis dispensasjon til dette i forbindelse med reindriftsnæring, jf. verneforskriften § 3 punkt 1.1 og 1.3. Stabbursdalen nasjonalparkstyre behandler denne søknaden etter naturmangfoldloven og verneforskriften til Stabbursdalen landskapsvernområde, hvor nasjonalparkstyret kan stille vilkår og betingelser etter dette lovverket. Det skal ikke innvilges dispensasjoner til bygninger og anlegg uten en helhetlig vurdering med faglig begrunnelse.

Denne saken gjelder en søknad om dispensasjon til oppføring av en redskapsbod innenfor et fellesanlegg. I henhold til reindriftslovens § 57 om bruksregler står det i punkt 3 at bruksreglene skal sikre en økologisk bærekraftig utnytting av distriktets beiteressurser og inneholde nærmere regler om bruk og vedlikehold av gjerder og andre fellesanlegg. Bruksregler kan endres etter behov. Distriktsstyret og Siidastyret er en naturlig høringspart i sammenheng med søknader om dispensasjon til oppføring av bygg, byggverk og innretninger i Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde. Merke- og slakteanlegget ved Mádirjávre er et fellesanlegg som skal driftes i fellesskap mellom flere siidaandeler. En uttalelse fra Reinbeitedistrikt 16 og Siidastyret vil derfor bli vurdert.

Nasjonalparkstyret kan ikke gjøre en vurdering i forhold til reindriftsfaglig behov og plassering av reindriftsbygg, -byggverk eller innretninger innenfor et fellesanlegg for reindriften. Styret vedtok å gi avslag på søknaden ved å vektlegge den reindriftsfaglige uttalelse fra Fylkesmannens reindriftsavdeling og Siidastyret. Fylkesmannens reindriftsavdeling henviser til Skáiddáduottar siida sine bruksregler hvor det per i dag ikke vises til noen reindriftsfaglige behov for nye bygg eller byggverk innenfor merke- og slakteanlegget. Det reindriftsfaglige behovet innenfor et fellesanlegg bør fremgå i en distriktsplan eller bruksreglene til den enkelte siida. Innvilgelse av en enkeltsøknad uten helhetlig vurdering bør unngås. Nasjonalparkforvaltningen bør også etterstrebe at

bygging og permanente tiltak som kan gjennomføres utenfor verneområdet ikke tillates innenfor verneområdet.

Faren for presedensvirkning er stor, da flere siidaandeler vil kunne søke på samme grunnlag som søker, jf. nml. § 10. Flere bygninger i området vil kunne kreve at større areal i området blir tatt i bruk, noe som bør unngås. Skáiddáduottar siidaen har seks siidaandeler.

Det er i hovedsak behov for redskapsboden i en kortere periode på høsten under merking og slakting. Søker skriver: *«Dette er forståelig at siidastyret ikke har behov og uttaler for seg selv, da de alle har gjeterhytter nærliggende slakteanlegget. Det er dermed ikke tenkelig at de vil fremme en slik søknad i fremtiden»*. Slik forvalter tolker dette utsagnet så er det ikke behov for redskapsboder i verneområdet hvis man har gjeterhytte med tilhørende redskapsbod i Snekkernes. Søker har søkt om gjeterhytte pga. reindriftsmessige behov og fått tildelt tomt til dette formålet i Snekkernes. Hvorvidt søker i ettertid kommer til å benytte seg av denne tildelingen av tomt eller ikke bør derfor ikke endre avgjørelsen i denne saken. Forvalter henviser til rundskriv for forvaltning av verneforskrifter M 106-2014 hvor det står på s. 14: *«At et område er vernet, vil i seg selv være et tungtveiende argument for å finne en løsning utenfor området»*.

I forvaltningsplanen er det per i dag lagt opp til en forvaltningspraksis som setter begrensning på størrelsen til en utebod/redskapsbod. Det bør ikke gis dispensasjon for redskapsboder større enn 15 m² innenfor verneområdet, spesielt ikke i de tilfeller behovet for større redskapsbod kan bli dekket utenfor verneområdet.

Forvalter vurderer ikke helsemessige og økonomiske argumenter som relevante for denne klagebehandlingen, og de vil derfor ikke bli vurdert. Dette gjelder for også andre opplysninger om forsøpling, telting med lavvu, hensetning av campingvogn/bobil, jaktaktivitet og andre innretninger og byggverk innenfor merke og slakteanlegget.

Forvalters tilrådning er at det ikke gis dispensasjon til bygg, byggverk og innretninger før Skáiddáduottar siida har utformet regler for bruk og vedlikehold av fellesanlegget innenfor verneområdet. Siidaens behov og plassering av eventuelle bygg, byggverk og innretninger bør fremgå i bruksregler. Hvilke konkrete tiltak, tilrettelegginger og små og store bygg, byggverk og installasjoner som allerede eksisterer innenfor fellesanlegget bør også fremgå av bruksreglene. Hvilken funksjon bygg, byggverk og innretninger har eller skal ha, og om dette er permanente eller midlertidige løsninger bør fremgå av reglene. Det er viktig at siidastyret kan vise til reindriftsfaglige behov som likebehandler alle siidaandeler innen for fellesanlegget. Behovet innenfor fellesanlegget må være reindriftsmessig vurdert og godkjent. For at Stabbursdalen nasjonalparkstyre skal kunne behandle søknader om bygg, byggverk og innretninger må styret få innsyn i disse bruksreglene ved behandling av en konkret søknad.

Forvalter mener det ikke bør gis dispensasjon til oppføring av reindriftsbygg, -byggverk eller innretninger i Stabbursdalen nasjonalpark og landskapsvernområde uten at behovet fremkommer av distriktsplan eller bruksregler og er reindriftsfaglig vurdert. Plassering av bygg, byggverk og innretninger skal alltid vurderes for å skåne verneverdiene. I denne sammenheng skal det alltid vurderes om slike bygg og byggverk kan plasseres utenfor verneområdet.

FYLKESMANNEN I FINNMARK
Reindriftsavdelingen

FINNMÁRKKU FYLKKAMÁNNI
Boazodoalloossodat

Nasjonalparkforvalter for Stabbursdalen nasjonalpark/landskapsvernområde

Stabburnes
9710 LAKSELV

Deres ref

Deres dato

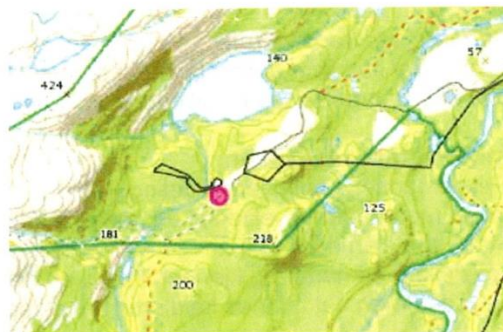
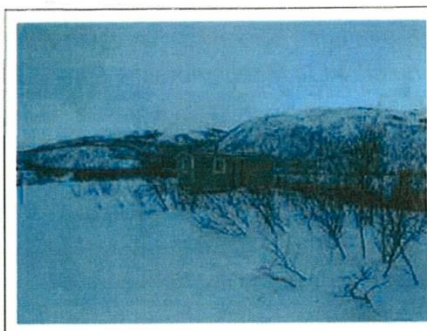
Vår ref
Sak 2014/1921
Ark 423.1

Vår dato
10.09.2014

Saksbehandler/direkte telefon: Gunn Anita Skoglund Sara - 78 46 87 07

Nils Johannes O. Hætta - søknad om tomt til redskapsbod ved slakteanlegget i Mádárjávri i Porsanger kommune

Nils Johannes O. Hætta søker om tomt til redskapsbod ved slaktegjerdet i Mádárjávri i Porsanger kommune. Koordinater: Nord Y 7814 550 – Øst X 867 454.

Nils Johannes O. Hætta er leder av en siidaandel i Skáiddeduottar siida i reinbeitedistrikt. Han skriver følgende:

“Jeg har behov for en redskapsbod innenfor våres merke- og slakteanlegg. Boden skal brukes til oppbevaring av utstyr som det er behov for å gjennomføre arbeidet f.eks aggregat, strier, bensin, slakteutstyr, taljer og o.l.

Boden vil også kunne brukes som “kaffebrakke” under pauser eller ved dårligvær. Jeg har foreløpig ikke gjeterhytte i sommerbeite og derfor har jeg stort behov for lagringsplass”.

Fylkesmannen har sendt saken på høring til berørte parter.

Postadresse:
Postboks 174
9735 Karasjok

Telefon:
78 46 87 00

Org.nr.:
967 311 014

E-post:
Karasjok.rein@fylkesmannen.no

Internett:
www.fylkesmannen.no/Finmark

Skáiddeduottar siida skriver følgende:

"Grunnen til at siidastyret ikke ønsker permanente hytter/redskapsbu er siidaens bruk av området ned mot Stabbursdalen etter avsluttet merking og uttak av slaktedyr og før høstflytting starter.

Reindriftsfaglig vurdering:

Området brukes svært intensivt i en kortere periode før høstflyttinga. All reinen er da samlet i et avgrenset høstområde sør for gjerdeanlegget. Reinen blir da ført ned i Stabbursdalen og beiter der noen dager/uker før reinen samles sør for gjerdeanlegget, der Moelvenbrakka er plassert. I tillegg er moelvenbrakka plassert ca 10 meter fra porter til den sørlige beitehagen for slaktedyr og er inne i en innhegning, som er en mellomstasjon mellom kverna og beitehagen. Dette vil gjøre det vanskeligere å få reinen inn i beitehagen. Skal det etableres oppstillingsplass for Moelvenbrakker og redskapsboder må dette i så fall være i umiddelbar nærhet til slakteriet og nordover. Slik moelvenbrakka er nå, skaper den praktiske vanskeligheter.

Vurdering av behovet for en permanent redskapsbod/Moelvenbrakke som omsøkt:

Siidaen og familiene har hatt slakte- og merkeanlegget ved Madarjavri i over 30 år uten at det har vært behov for egne redskapsbuer/kaffehytter. Været kan nok enkelte ganger være tøft, men det går vei opp til gjerdeanlegg, slik at det utfra en sikkerhetsvurdering ikke er behov for permanente hus ved anlegget. En åpning for permanent moelvenbrakke/hytte i området vil kunne medføre at alle siidaandelen etablerer slike i området. Søkeren opplyser at han ikke har gjeterhytte innenfor hans lovlige sommerbeite. Dette er for så vidt korrekt, men dette det siidastyret kjenner til har vedkommende hus innenfor sommerbeiteområdet på Kistrand. Utstyr vil uten problemer kunne lagres i eller umiddelbar nærhet til selve slakteanlegget og trenger ikke ha en plassering som medfører ulempe for siidaens reindrift.

Søkeren vil kunne ha campingvogn i området i forbindelse med merking og slakting, slik andre siidaandeler har. Forutsetning er at campingvogna plasseres i umiddelbar nærhet til slakteanlegget og nordover og at den fraktes bort etter avsluttet merking og slakting.

Siidastyrets konklusjon

Siidastyret kan ikke anbefale at det blir gitt tillatelse til å ha stående Moelvenbrakke som omsøkt. Begrunnelsen fremkommer av denne uttalelsen."

Andre uttalelser i saken:

Fylkesmannens miljøvernavdeling/FeFo:

Ingen merknader til selve saken, men de minner på om at det et nasjonalparkstyret for Stabbursdalen nasjonalpark som gir godkjenning. Finnmark fylkeskommune har heller ingen spesielle merknader og kjenner ikke til automatisk fredede kulturminner nær det aktuelle området. Men det minnes imidlertid om aktsomhetsplikten.

Søker har fått innvilget gjeterhytte tomt i Snekkernes, det vises til brev fra SRF datert 14.02.14 ref. 2011/2850.

Fylkesmannens vurdering:

Omsøkte tiltak er trolig plassert i et område som kan skape vanskeligheter når flokken skal føres til og fra gjerdet. Fylkesmannen bemerker seg at styret i Skáiddeduottarsiida går i mot søknaden, pga at omsøkte tiltak vil være til hinder og ulempe for siidaens drift.

Fylkesmannen mener også at dersom det skal være oppstillingsplass for Moelvenbrakker og redskapsboder må dette i så fall være i umiddelbar nærhet til slakteriet og nordover. Her vil trafikken være minst forstyrrende og problemskapende.

Fylkesmannens reindriftsavdelingens syn er at omfanget av gjeterhytter og andre byggverk bør begrenses, og eventuelle nye byggverk bør henvises til allerede nærliggende gjeterhytter i områder, viser til bruksregler for siidaen og distriktet. Dersom det er behov for lagerplass, bør det være mulig å oppføre et hensiktsmessig fellesbygg.

Fylkesmannens uttalelse:

Fylkesmannen anbefaler avslag på søknad fra Nils Johannes O. Hætta om tillattelse til moelvenbrakke/redskapsbod slik som omsøkt i Máđárjávri Porsanger kommune.

Begrunnelse:

Plassering av boden kan føre til ulemper for driften. Omsøkte tiltak er heller ikke innarbeidet i siidaens bruksregler.

Søker har fått innvilget (14.02.14) gjeterhyttetomt i umiddelbar nærhet til allerede oppførte gjeterhytter. Andre bygg og installasjoner bør også bygges inntil allerede oppsatte byggverk.

Dearvuodáiguin/Med hilsen

Ingolf Balto
underdirektør

Gunn Anita Skoglund Sara
førstekonsulent

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:

Reinbeitedistrikt 16	Postboks 185	9735	KARASJOK
Porsanger kommune	Rådhuset	9712	Lakselv
Nils Johannes O Hætta	Oalgevarluodda 16	9730	KARASJOK
Skaiddeduottar siida	Bahkiljohka	9730	KARASJOK